

2. Kraje członkowskie, które są stronami aktów znowelizowanych przez Kongres, a które ich nie podpisały, zobowiązane są przystąpić do nich w jak najkrótszym czasie.

3. Dokumenty przystąpienia dotyczące przypadków wymienionych w ustępach 1 i 2 są przekazywane drogą dyplomatyczną rządowi Konfederacji Szwajcarskiej, który zawiadamia o ich złożeniu kraje członkowskie.

Artykuł VII

Wejście w życie i okres obowiązywania protokołu dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Poczтового

Niniejszy protokół dodatkowy wejdzie w życie dnia 1 stycznia 1986 r. i pozostanie w mocy przez czas nieokreślony.

Na dowód czego, pełnomocnicy rządów krajów członkowskich sporządzili niniejszy protokół dodatkowy, który ma tę samą moc i to samo znaczenie, jak gdyby jego postanowienia były zamieszczone w samym tekście Konstytucji, i podpisali go w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach rządu Konfederacji Szwajcarskiej. Jeden odpis protokołu będzie dostarczony każdej Stronie przez rząd kraju, w którym odbył się Kongres.

Sporządzono w Hamburgu dnia 27 lipca 1984 r.

Po zaznajomieniu się z powyższym protokołem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że wymieniony protokół jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 29 grudnia 1987 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Orzechowski*

2. Les Pays-membres qui sont parties aux Actes renouvelés par le Congrès mais qui ne les ont pas signés sont tenus d'y adhérer dans le plus bref délai possible.

3. Les instruments d'adhésion relatifs aux cas visés aux paragraphes 1 et 2 sont adressés par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse qui notifie ce dépôt aux Pays-membres.

Article VII

Mise à exécution et durée du Protocole additionnel à la Constitution de l'Union postale universelle

Le présent Protocole additionnel sera mis à exécution le 1er janvier 1986 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont dressé le présent Protocole additionnel qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Constitution et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement de la Confédération suisse. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Gouvernement du pays siège du Congrès.

Fait à Hamburg, le 27 juillet 1984.

L.S.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*

155

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 grudnia 1995 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Trzeciego protokołu dodatkowego, sporządzonego w Hamburgu dnia 27 lipca 1984 r., do Konstytucji Światowego Związku Poczтового, sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 8 lutego 1988 r. został złożony rządowi Konfederacji Szwajcarskiej dokument ratyfikacyjny Polski do Trzeciego protoko-

łu dodatkowego, sporządzonego w Hamburgu dnia 27 lipca 1984 r., do Konstytucji Światowego Związku Poczowego, sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem VII wyżej wymienionego protokołu wszedł on w życie dnia 1 stycznia 1986 r.

2. Następujące państwa stały się stronami protokołu, składając dokumenty ratyfikacyjne i dokumenty przystąpienia w podanych niżej datach:

Afganistan	dnia 3 września 1986 r.
Albania	dnia 15 lutego 1988 r.
Algeria	dnia 2 grudnia 1986 r.
Arabia Saudyjska	dnia 28 czerwca 1988 r.
Argentyna	dnia 23 maja 1991 r.
Australia	dnia 9 lutego 1988 r.
Austria	dnia 22 lipca 1987 r.
Bangladesz	dnia 8 maja 1987 r.
Belgia	dnia 20 grudnia 1985 r.
Białoruś	dnia 3 października 1990 r.
Boliwia	dnia 16 sierpnia 1988 r.
Botswana	dnia 3 lutego 1986 r.
Brazylia	dnia 16 stycznia 1991 r.
Bułgaria	dnia 14 stycznia 1986 r.
Chile	dnia 24 sierpnia 1987 r.
Chiny	dnia 23 lutego 1987 r.
Cypr	dnia 28 czerwca 1988 r.
Czad	dnia 28 stycznia 1987 r.
Czechosłowacja	dnia 6 sierpnia 1987 r.
Dania	dnia 3 października 1986 r.
Dominika	dnia 3 maja 1988 r.
Estonia	dnia 9 kwietnia 1992 r.
Federacja Rosyjska	dnia 28 września 1990 r.
Filipiny	dnia 11 grudnia 1986 r.
Finlandia	dnia 19 czerwca 1986 r.
Francja	dnia 19 stycznia 1987 r.
Gwatemala	dnia 17 listopada 1986 r.
Hiszpania	dnia 6 lipca 1987 r.
Holandia	dnia 8 stycznia 1987 r.
dla Królestwa w Europie dla Atyli Holenderskich i Aruby	
Indie	dnia 13 grudnia 1994 r.
Iran	dnia 8 marca 1995 r.
Islandia	dnia 1 lipca 1986 r.
Izrael	dnia 18 marca 1988 r.
Japonia	dnia 30 lipca 1985 r.
Jemen	dnia 3 listopada 1994 r.
Jordania	dnia 12 marca 1986 r.
Jugosławia	dnia 22 grudnia 1988 r.
Kanada	dnia 8 stycznia 1987 r.
Katar	dnia 17 września 1986 r.
Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna	dnia 18 lutego 1987 r.
Laos	dnia 27 lutego 1987 r.
Lesotho	dnia 24 września 1986 r.
Liban	dnia 24 lipca 1987 r.
Libia	dnia 12 lipca 1988 r.
Liechtenstein	dnia 18 listopada 1985 r.
Luksemburg	dnia 4 marca 1986 r.
Łotwa	dnia 19 maja 1992 r.
Madagaskar	dnia 3 grudnia 1986 r.
Malawi	dnia 3 lutego 1987 r.

Malezja	dnia 13 sierpnia 1986 r.
Meksyk	dnia 3 czerwca 1987 r.
Mołdowa	dnia 20 października 1992 r.
Namibia	dnia 8 kwietnia 1992 r.
Niger	dnia 25 listopada 1988 r.
Nikaragua	dnia 15 lutego 1988 r.
Norwegia	dnia 10 grudnia 1987 r.
Nowa Zelandia	dnia 17 listopada 1988 r.
z rozciągnięciem protokołu na Wyspy Cooka, Niue i Tokelau	
Oman	dnia 26 lipca 1988 r.
Republika Federalna Niemiec	dnia 20 sierpnia 1986 r.
Republika Korei	dnia 5 sierpnia 1986 r.
Rwanda	dnia 18 maja 1988 r.
Rumunia	dnia 17 czerwca 1987 r.
Saint Christoph i Nevis	dnia 26 listopada 1987 r.
Saint Vincent i Grenadyny	dnia 28 października 1991 r.
Saint Lucia	dnia 19 grudnia 1986 r.
Samoa	dnia 13 lipca 1989 r.
San Marino	dnia 14 marca 1988 r.
Singapur	dnia 21 maja 1986 r.
Sri Lanka	dnia 10 września 1987 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	dnia 6 czerwca 1986 r.
z rozciągnięciem na Stany Zjednoczone Ameryki i na wszystkie terytoria, za których stosunki międzynarodowe są one odpowiedzialne	
Suazi	dnia 12 czerwca 1986 r.
Sudan	dnia 21 września 1990 r.
Szwajcaria	dnia 5 grudnia 1985 r.
Szwecja	dnia 4 lutego 1986 r.
Tajlandia	dnia 27 sierpnia 1986 r.
Togo	dnia 25 stycznia 1989 r.
Tunezja	dnia 22 maja 1986 r.
Ukraina	dnia 16 sierpnia 1991 r.
Watykan	dnia 8 marca 1991 r.
Wenezuela	dnia 2 sierpnia 1988 r.
Węgry	dnia 24 sierpnia 1987 r.
Włochy	dnia 5 sierpnia 1987 r.
Wybrzeże Kości Słoniowej	dnia 10 grudnia 1990 r.
Wyspy Bahama	dnia 25 kwietnia 1988 r.
Wyspy Salomona	dnia 22 sierpnia 1994 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	dnia 15 lipca 1986 r.
z rozciągnięciem na Wyspy Kanału La Manche oraz na terytoria zamorskie, za których stosunki międzynarodowe Zjednoczone Królestwo jest odpowiedzialne	

4. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższego protokołu, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Bartoszewski*